

Střední průmyslová škola strojní a elektrotechnická a Vyšší odborná škola, Liberec 1, Masarykova 3

TUXMAN - FPGA

Maturitní/Ročníková práce

Obor Vedoucí práce

Autor

Konzultant práce

Školní rok

Martin Přívozník

Ing. Vladimír Prokeš

Informační technologie

Ing. Petr Socha

2019/2020

Anotace (Resumé)

Tématem práce je návrh arkádové hry na RTL úrovni a její implementace na programovatelném hradlovém poli, tj. FPGA. Uživatelský vstup je zajištěn pomocí PS/2 klávesnice a výstup prostřednictvím VGA. K implementaci je použit jazyk VHDL.

Klíčová slova

RTL, programovatelné hradlové pole, FPGA, PS/2, VGA, VHDL

Summary

The topic of this thesis is designing an arcade game on an RTL level and its implementation on a programmable gate array, i.e. FPGA. User input is provided by PS/2 keyboard and output is shown using VGA. Language called VHDL is used for implementation.

Keywords

RTL, programmable gate array, FPGA, PS/2, VGA, VHDL

Čestné prohlášen	í		
Prohlašuji, že jsem předklád uvedl jsem veškerou použito	anou maturitní, u literaturu a b	/ročníkovou práci vypracov ibliografické citace.	al sám a
V Liberci dne 3. února 2	020	Martin Přívozník	

Obsah

	Úvo	d		1
1	Ana	ılýza		2
	1.1		ý návrh	2
			Kombinační obvody	2
			Sekvenční obvody *	8
			Synchronní a asynchronní návrh	10
			Jazyk VHDL	10
	1.2		novatelná hradlová pole FPGA	10
		_	Dostupné prostředky	11
			Logická syntéza	11
			Vývojová deska Digilent Basys 2	11
			Prostředí Xilinx ISE	11
	1.3		ıı́	11
	1.0		7-segmentový displej	11
			PS/2	11
			VGA	11
	1.4		eman	11
	1.4		Princip	12
			Princip	12
		1.4.2	Jyradam	12
2	Náv	rh hry		13
	2.1	Specifika	ace hry	13
			Cíl a chování hry	13
		2.1.2 H	Herní mapa	13
			Postavy a jejich chování	13
	2.2		extury	13
				13
			Textury jako matice barev	13
3	Imr	lementa	are	14
	3.1		pro čtení z PS/2 klávesnice	14
	9.1		Zpracování vstupu	14
			Generování výstupu	14
	3 2		pro výstup na VCA monitor	14

	3 2 1	Časování VGA
	3.2.2	Propsání textur na monitor
3.3	Hern í	logika
	3.3.1	Herní mapa
	3.3.2	Ovládání postav
	3.3.3	Cíle hry
4 m		_
4 Tes	tování	1
Záv	ěr	

$\mathbf{\acute{U}vod}$

Analýza

Tato kapitola obsahuje stručný souhrn znalostí a informací potřebných pro následný návrh a implementaci. V sekci 1.1 je vysvětlen číslicový obvod a postup jeho návrhu. V sekci 1.2 stručně vysvětluji programovatelné hradlové pole a dále vybranou vývojovou desku. Sekce 1.3 se zabývá použitými komunikačními rozhraními, které zajišťují uživatelský vstup a výstup. Na závěr kapitoly, v sekci 1.4 vysvětluji princip a funkčnost hry, jenž je vzorem pro můj návrh.

1.1 Číslicový návrh

V této sekci se věnují tomu, co je číslicový obvod a jak jej navrhnout jak ve schématu, tak v jazyce popisujícím hardware. V podsekci 1.1.1 rozeberu logické funkce, prostředky jejich popisu a realizace pomocí logických hradel. Podsekce 1.1.2 je zaměřená na návrh sekvenčních obvodů a synchronních sekvenčních automatů (FSM), na což naváže podsekce 1.1.3, ve které vysvěluji princip hodinových domén a plně sekvenčního návrhu. V podsekci 1.1.4 stručně ukážu, jak převést schéma číslicového obvodu do kódu v jazyce popisujícím hardware (Hardware Description Language, HDL), v mém případě do jazyka Very High Speed Integrated Circuit Hardware Description Language (VHDL).

1.1.1 Kombinační obvody

Booleovská funkce

Booleovská funkce je funkce N vstupů a M výstupů nad množinou $\{0,1\}$. V případě, kdy má funkce více jak jeden výstup, lze ji rozdělit na M funkcí s jedním výstupem. Uvážíme-li Booleovu algebru, platí pro operace sčítání a násobení pravidla uvedená v tabulce 1.1. Operace se dvěma vstupními hodnotami nazýváme binární operace. Některé binární operace, přestože často používají stejná značení + a * jako v algebře reálných čísel, mají v Booleově algebře stejnou prioritu a jiný význam (žádná operace nemá přednost) [2]. Pro logický součet a logický součin platí základní pravidla v tabulce 1.2. Příkladem re-

Tabulka 1.1: Axiomy a vztahy Booleovy algebry.[1]

$$\begin{array}{ll} \text{de Morgan} & \overline{(a+b)} = \overline{a}*\overline{b} & \overline{(a*b)} = \overline{a}+\overline{b} \\ \text{idempotence} & a+a=a & a*a=a \end{array}$$

Tabulka 1.2: Základní pravidla Booleovy algebry.[2]

prezentace Booleovské funkce je pravdivostní tabulka 1.3, kde in_1 a in_2 jsou vstupní hodnoty a out je výstupní hodnota. Pravdivostní tabulka obsahuje vždy N^2 řádků, aby reprezentovala výstupní hodnotu pro všechny možné kombinace vstupních hodnot. Další možností je Booleovská formule .[2]. K vyjádření formule a k popisu booleovské funkce používáme nejčastěji základní funkce uvedené v tabulce 1.4

Kombinační obvod

Kombinační logický obvod, je takový obvod, ve kterém jsou výstupní hodnoty dány pouze aktuální kombinací vstupních proměnných. Neobsahuje žádnou paměť předchozích stavů. Jedinou vyjímkou je krátký časový interval, za který logický člen (AND, NAND, OR, NOR ...) vyhodnotí výstup na základě vstupních hodnot. Tento časový interval může být zanedbatelný v případě krátkých datových cest. V případě dlouhé datové cesty může být potřeba na tento časový interval brát zřetel a zvážit optimálnější řešení.

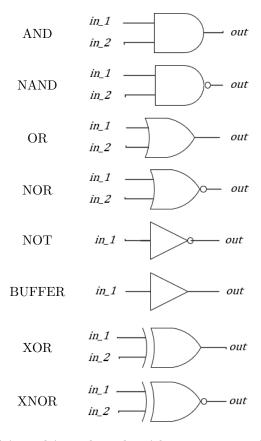
Platí, že u číslicových obvodů každá proměnná v operaci nabývá hodnotu jednoho tzv. bitu. Bit je základní jednotkou dat a může nabývat hodnot 0, nebo 1. Reprezentací číslicového obvodu je schéma číslicového obvodu, kde každá z funkcí je reprezentována tzv. schématickou značkou. Schématické značky mohou být různé, dokud z nich jasně vyplívá, jakou funkci zastupují. Schématické značky jsou propojené signály, které představují jednotlivé bity. Pro minimalizaci je možné několik signálů (bitů) zakreslit jediným konektorem, pokud je označený počtem bitů, které reprezentuje. Nejčastěji používané normy značení

in_1	in_2	out
0	0	f(0, 0)
0	1	f(0, 1)
1	0	f(1,0)
1	1	f(1, 1)

Tabulka 1.3: Pravdivostní tabulka.

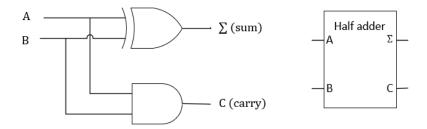
Název	Pravdivostní tabulka	Formule
	$\begin{bmatrix} in_1 & in_2 & out \end{bmatrix}$	
AND (logický součin)		$out = in_1 * in_2$
	1 1 1	
	$in_1 in_2 out$	
NAND (negovaný logický součin)		$out = \overline{in_1 * in_2}$
	1 1 0	
	$in_1 in_2 out$	
0.7 (2.1.4 (2.1.4)		
OR (logický součet)		$out = in_1 + in_2$
	1 1 1	
	in_1 in_2 out	
NOD (
NOR (negovaný logický součet)		$out = \overline{in_1 + in_2}$
NOTE (I I. (in_1 out	. —
NOT (logická negace)		$out = \overline{in_1}$
	1 0	
	in_1 out	
BUFFER (opakovač)		$out = in_1$
	1 1	
	$in_1 in_2 out$	
TOP (1 1 1)		
XOR (nonekvivalence)		$out = in_1 \oplus in_2$
	1 1 0	
	$in_1 in_2 out$	
WNOD (1 : 1)		
XNOR (ekvivalence)		$out = \overline{in_1 \oplus in_2}$
	$\begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 1 \end{bmatrix}$	

Tabulka 1.4: Tabulka nejpoužívanějších základních logických funkcí.

Tabulka 1.5: Schématické značky některých nejpouživanějších základních logických funkcí (americká norma ANSI).

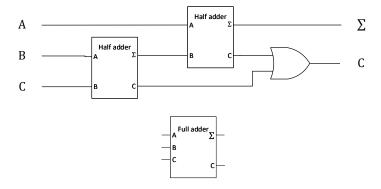
jsou evropská a americká. Příklady schématických značek pro nejpoužívanější logické funkce jsou uvedené v tabulce 1.5. Pro usnadnění práce můžeme využívat logických bloků, které plní danou funkci. Opět platí, že ze značení logických bloků ve schématu musí plně vyplívat, jakou funkci zastupují. Logický blok, který má definovanou funkci může být použit schématu. Při návrhu číslicových obvodů využíváme hierarchie, kde jsou pro každý logický blok popsány vstupy i výstupy a v případě, kdy se nejedná o základní logické bloky, tak je popsána i funkce (formule, pravdivostní tabulka, nebo schéma bloku) a vhodně přiřazena ke schématu. Jedním ze základních logických bloků je poloviční sčítačka, viz obrázek 1.1. Poloviční sčítačka umí sečíst dvě jednobitová čísla a vygenerovat bit do vyššího řádu (carry) podle pravdivostní tabulky 1.6. Zřetězením dvou polovičních sčítaček a přenesením pomocí funkce OR získáme poté kompletní sčítačku, viz obrázek 1.2.[2] Kompletní sčítačka umí sečíst jednobitová čísla, vygenerovat bit do vyššího řádu a přijmout bit z nižšího, sčítá tedy tři bity. Sčítá počet jedniček na vstupech.

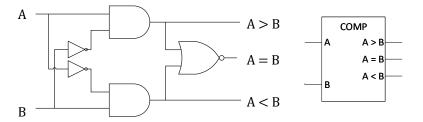
Obrázek 1.1: Schéma poloviční sčítačky a příklad jejího značení ve schématu.

A	B	C	\sum
0	0	0	0
0	1	0	1
1	0	0	1
1	1	1	0

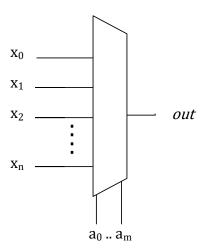
Tabulka 1.6: Pravdivostní tabulka poloviční sčítačky.

Obrázek 1.2: Schéma kompletní sčítačky a příklad jejího značení ve schématu.

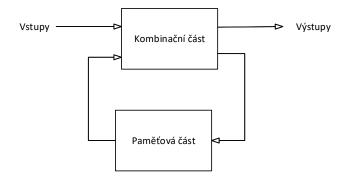
Obrázek 1.3: Schéma komparátoru a příklad jeho značení ve schématu.

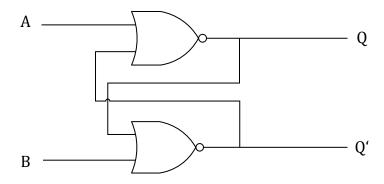
Obrázek 1.4: Schématická značka multiplexoru.

Pro porovnávání dvou hodnot a vyhodnocení jejich nerovnosti používáme tzv. komparátor, viz obrázek 1.3. Dalším důležitým základním logickým blokem je multiplexor, viz obrázek 1.4. Multiplexor na základě řídícího vstupu/řídících vstupů (a) přivádí na výstup (out) jeden ze vstupních signálů (x).

Číslicový obvod lze realizovat například z integrovaných obvodů, v nichž bývají hradla realizována z několika tranzistorů. Logické hodnoty představuje napětí přivedené na obvod. Logická 1 bývá reprezentována napětím kladným a logická 0 napětím nulovým.

Obrázek 1.5: Huffmanův model konečného automatu.

Obrázek 1.6: Schéma RS klopného obvodu s využitím logických hradel NOR.

1.1.2 Sekvenční obvody

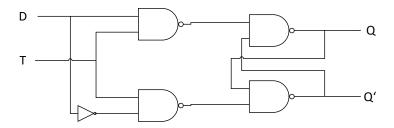
Sekvenční logický obvod

Sekvenční logický obvod je takový obvod, ve kterém výstupní hodnoty nejsou dány pouze aktuální kombinací vstupních proměnných, ale zároveň předchozím stavem. Sekvenční obvod si tedy musí zapamatovat předchozí hodnoty pomocí paměti, která bývá realizována pomocí zpětné vazby [2]. Sekvenční obvod se dělí na dvě části - kombinační a paměťovou, kde paměťová část je tvořena kombinačním obvodem, ve kterém bývá zavedena zpětná vazba a kombinační část bývá tvořena typickým kombinačním obvodem. Obecné schéma konečného automatu je na obrázku 1.5.

Příkladem kombinačního obvodu se zpětnou vazbou může být tzv. RS klopný obvod, viz obrázek 1.6. RS klopný obvod překlápí mezi dvěma mezními hodnotami. Pravdivostní tabulka RS klopného obvodu se může dělit na tři části zakázaný stav (ZS), překlápěcí část a paměť, viz tabulka 1.7. Pokud se tedy

A	B	Q Q'
0	0	ZS
0	1	0 1
1	0	1 0
1	1	Paměť

Tabulka 1.7: Pravdivostní tabulka RS klopného obvodu s využitím NOR.

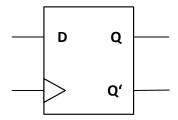
Obrázek 1.7: Schéma D klopného obvodu.

změní vstupní hodnoty z [0,1], nebo [1,0] na [1,1], na výstupu bude předchozí hodnota, dokud neproběhne další změna vstupních hodnot. Častěji využívaným klopným obvodem je tzv. D klopný obvod, viz obrázek 1.7. Výhodou D klopného obvodu je fakt, že narozdíl od RS klopného obvodu nemá zakázaný stav, viz pravdivostní tabulka 1.8. Signál T u D klopného obvodu se dá považovat za tzv. povolovací signál. Pokud na T přijde sestupná hrana (změna stavu z logické 1 na logickou 0), tak na výstupu Q zůstane předchozí hodnota signálu D. Při náběžné hraně na T (změna stavu z logické 0 na logickou 1) se na výstup Q zapíše aktuální hodnota na signálu D. Příkladem značení D klopného obvodu je na obrázku 1.8. Vstupní signál označený trojúhelníkem je signál T. Trojúhelník mířící směrem do "krabičky"značí, že obvod mění výstupní hodnotu v reakci na náběžnou hranu na vstupu s tímto trojúhelníkem. Pokud má číslicový obvod takový vstup, je zřejmé, že se jedná o sekvenční obvod.

Příkladem sekvenčního logického bloku je čítač. Čítač je takový sekvenční logický obvod, který uchovává v "paměti" informaci o tom, kolikrát zaznamenal změnu stavu (dle návrhu náběžná, nebo sestupná hrana) na vstupním signálu.

T	D	Q	Q'
0	0	Dog	měť
0	1	1 a	met
1	0	0	1
1	1	1	0

Tabulka 1.8: Pravdivostní tabulka D klopného obvodu.

Obrázek 1.8: Příklad značení D klopného obvodu ve schématu.

Časové průběhy

Časový průběh je grafické znázornění pravdivostní tabulky. Dá se popsat tzv. časovým diagramem. Časový diagram popisuje, jaké logické hodnoty nabývá daný signál v jaký čas. Příklad časového diagramu je na obrázku 1.9.

Konečný automat

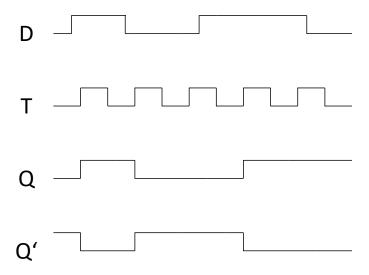
Konečný automat (angl. Finite State Machine - FSM) je matematickým modelem sekvenčního obvodu. Má definované stavy, mezi kterými za daných podmínek přepíná a mění svůj výstup. Variantu konečného automatu můžeme volit v případě, kdy se setkáváme s náročnějším sekvenčním obvodem. Konečný automat musí popisovat přechodové funkce (podmínky pro změnu stavu a do kterého) a výstupní funkce (jaký signál v danou chvíli udává na výstup). Příklady možných návrhů konečných automatů jsou Mealyho návrh a Moorův návrh. Mealyho návrh FSM

1.1.3 Synchronní a asynchronní návrh

1.1.4 Jazyk VHDL

1.2 Programovatelná hradlová pole FPGA

Tato sekce se zabývá tím, co jsou programovatelná hradlová pole (Field of programmable gate array, FPGA) a jak probíhá práce s těmito hradlovými poli na vývojové desce. V podsekci 1.2.1 popisuji části FPGA, které jsou použity pro implementaci číslicového obvodu. Podsekce 1.2.2 stručně vysvětluje kroky nezbytné pro implementaci samotného číslicového obvodu na základě jeho popisu VHDL kódem. V podsekcích 1.2.3 a 1.2.4 je stručně popsána použitá vývojová deska a vývojové prostředí, které se váže k FPGA, které deska obsahuje.

Obrázek 1.9: Časový diagram D klopného obvodu.

- 1.2.1 Dostupné prostředky
- 1.2.2 Logická syntéza
- 1.2.3 Vývojová deska Digilent Basys 2
- 1.2.4 Prostředí Xilinx ISE

1.3 Rozhraní

Tato sekce popisuje komunikační rozhraní použitá v návrhu a implementaci, která zajišťují uživatelský vstup a výstup. V podsekci 1.3.1 vysvětluji rozhraní 7-segmentového displeje. Sekce 1.3.2 a 1.3.3 popisují protokoly PS/2 a VGA.

- 1.3.1 7-segmentový displej
- 1.3.2 PS/2
- 1.3.3 VGA

1.4 Hra Pacman

Tato sekce vysvětluje hru, již má můj návrh klonovat. Podsekce 1.4.1 popisuje cíl a pravidla hry. V podsekci 1.4.2 vysvětluji ovládání hry.

- 1.4.1 Princip
- 1.4.2 Ovládání

Návrh hry

V této kapitole se zabývám návrhem herní logiky, na základě které je navržen číslicový obvod pro finální implementaci. Sekce 2.1 rozebírá konkrétní prvky hry a návrhy pro jejich řešení. V sekci 2.2 vysvětluji, jak jsou navržené textury, které se zobrazují na výstup.

2.1 Specifikace hry

V této sekci rozebírám konkrétní prvky hry a vysvětluji návrhy pro jejich řešení. V podsekci 2.1.1 popisuji, jak má hra fungovat jako celek a jak dosáhnout cíle hry. Podsekce 2.1.2 vysvětluje návrh herního pole, na kterém se hra odehrává a sekce 2.1.3 poté popisuje, jak se chovají jednotlivé postavy na navrženém herním poli.

- 2.1.1 Cíl a chování hry
- 2.1.2 Herní mapa
- 2.1.3 Postavy a jejich chování

2.2 Herní textury

Tato sekce popisuje návrh textur, které se zobrazují na výstup. V podsekci 2.2.1 vysvětluji způsob použití barev pro výstup. Sekce 2.2.2 se zabývá tím, v jaké podobě jsou textury, které se mají propisovat.

- 2.2.1 RGB
- 2.2.2 Textury jako matice barev

Implementace

Tato kapitola se zabývá návrhem číslicových obvodů pro jednotlivé logicky oddělené bloky na základě herní logiky a jejich implementací. Sekce 3.1 a 3.2 popisují číslicové obvody navržené pro čtení vstupních dat z klávesnice a generování výstupu na monitor. Sekce 3.3 poté vysvětluje vnitřní zapojení jednotlivých bloků zajišťujících logickou funkčnost hry. V sekci ?? je poté popsáno kompletní zapojení všech částí do funkčního celku.

3.1 Modul pro čtení z PS/2 klávesnice

V této sekci vysvětluji číslicový obvod, který jako celek zpracovává vstupní signál z klávesnice a generuje daný výstup. Podsekce 3.1.1 rozebírá číslicový obvod pro zpracování vstupního signálu a podsekce 3.1.2 řeší číslicový obvod pro generování výstupního signálu.

3.1.1 Zpracování vstupu

3.1.2 Generování výstupu

3.2 Modul pro výstup na VGA monitor

Tato sekce popisuje číslicový obvod, který zařizuje funkčnost monitoru a možnost propsání výstupu na něj. V podsekci 3.2.1 popisuji obvod, který zajišťuje funkčnost a v podsekci 3.2.2 vysvětluji, jak propisuji textury na monitor.

3.2.1 Časování VGA

3.2.2 Propsání textur na monitor

3.3 Herní logika

V této sekci popisuji číslicový obvod, který zajišťuje vnitřní funkcionalitu samotné hry. V podsekci 3.3.1 je vysvětlený obvod, který řeší herní plochu, na které se postavy pohybují. Podsekce 3.3.2 popisuje obvod ovládající postavy ve hře a v podsekci 3.3.3 je vysvětlen obvod, který řeší splnění cílů hry.

- 3.3.1 Herní mapa
- 3.3.2 Ovládání postav
- 3.3.3 Cíle hry

Testování

Závěr

Literatura

- [1] G. Boole, An investigation of the laws of thought: on which are founded the mathematical theories of logic and probabilities. Dover Publications, 1854.
- [2] doc. Ing. Hana Kubátová CSc., Struktura~a~architektura~počítačů~s~řešenými~příklady,~2nd ed. Thákurova 1, 160 41, Praha 6: České vysoké učení technické v Praze, 2018.